

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215730
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814215730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v právnej veci navrhovateľky Q. X., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenej Y. X., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom W. X/X, F., proti odporcovi S. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. X/X, F., o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 06.októbra 2014 č. k. 17C/61/2014-38 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.03.2012 č. k. 19CoP/114/2011-48 tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky od 01.09.2014 sumou 180 eur mesačne, pričom už z dôvodu zvýšenia zročné výživné za obdobie od 01.09.2014 do konca mesiaca októbra 2014 vo výške 160 eur je povinný poukázať do troch dní od doručenia rozsudku a výživné za ďalšie nasledujúce mesiace počnúc novembrom 2014 je povinný poukazovať navrhovateľke vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.03.2012, a podľa ktorého bolo stanovené výživné pre navrhovateľku od odporcu vo výške 100 eur mesačne, na strane navrhovateľky k výrazným zmenám nedošlo, keďže naďalej je študentkou rovnakej strednej školy ako pri poslednom určení výživného. K miernemu nárastu nákladov došlo v súvislosti s tým, že navrhovateľka je v maturitnom ročníku a zároveň aj s tým, že je odkázaná na diétnu stravu. Podstatná zmena však nastala na strane odporcu ako aj matky navrhovateľky, keď im obom zanikla vyživovacia povinnosť k plnoletému bratovi navrhovateľky. Odporca dosahuje príjem vo výške 688,91 eur mesačne, v čase prechádzajúcej úpravy výživného jeho príjem predstavoval 637,05 eur mesačne a mal vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu dieťaťu, ktorú podľa rozhodnutia súdu platil vo výške 140 eur mesačne. Túto zmenu pomerov považoval súd prvého stupňa za takú podstatnú zmenu, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného o 80 eur mesačne s tým, že aj pri takto určenom výživnom zostane odporcovi z jeho príjmu na uspokojovanie potrieb čiastka približne 500 eur mesačne a príjem domácnosti navrhovateľky z výživného a mzdy matky navrhovateľky bude predstavovať čiastku približne 1.000 eur, teda na uspokojovanie svojich potrieb bude mať rovnako navrhovateľka aj matka navrhovateľky približne 500 eur.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že výživné bude zvýšené len na sumu 120 eur mesačne. Súdu prvého stupňa vyčítal, že neprihliadol na to, že sám ako jediný sa podieľa na rézii bytu a chode domácnosti, ale v spoločnej domácnosti s navrhovateľkou

a jej matkou žije aj jeho syn a brat navrhovateľky, ktorý od 01.11.2014 bude zamestnaný v bani A. a svojim príjmom sa bude podieľať na chode spoločnej domácnosti. Pripomenul, že od 17.11.2014 budú mať študenti cestovné na N. zadarmo a tým navrhovateľke klesnú výdavky na dopravu minimálne o 16 eur mesačne.

Navrhovateľka vo vyjadrení žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť. Vo vyjadrení poukázala na to, že žije v spoločnej domácnosti s matkou a bratom, ktorý od 01.09.2014 je nezamestnaný a nemá žiadny príjem, pričom sa mu nedarí nájsť prácu, pretože má silnú korekciu okuliarov, a preto ho ani neprijali do bane A., ako to v odvolaní tvrdí odporca. Celá finančná podpora od septembra 2014 je preto na matke. Pôžičky, ktoré spláca si zobral v dôsledku neplatenia výživného, pričom sa venuje nákladným koníčkom. Poukázala aj na ďalšie svoje náklady, ktoré sú najmä v súvislosti s povinnou praxou a zdravotným stavom, najmä nosením okuliarov a diétnym stravovaním.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t. j. vo výroku, ktorým bolo čiastočne vyhovené návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Odvolaním nenapadnutej časti prvostupňového rozhodnutia, t. j. pokiaľ bol návrh na zvýšenie výživného v prevyšujúcej časti zamietnutý sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nebolo podané a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky na zvýšenie výživného postupoval dôsledne podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré v odôvodnení napadnutého rozhodnutia aj cituje.

Výživné sa totiž určuje vždy podľa stavu, ktorý existuje v čase vydania súdneho rozhodnutia o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane osoby oprávnenej na výživu (napr. pribúdajúcim vekom, zmenou typu školy a pod.) rovnako ako aj na strane osoby, ktorá je povinná výživné platiť (zvýšenie alebo zníženie príjmu, zmena počtu vyživovaných osôb, prípadne iná zmena osobných alebo majetkových pomerov).

V prejednávanej veci jednoznačne vyplýva zo spisu, že výživné pre navrhovateľku od odporcu bolo naposledy upravené rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.03.2012, kedy navrhovateľka začala študovať na Strednej veterinárnej škole v A., t. j. mimo svojho trvalého bydliska. Od vydania citovaného rozhodnutia uplynula doba takmer troch rokov, navrhovateľka je v maturitnom ročníku, kedy nastal nárast jej potrieb nielen v súvislosti so zabezpečením stužkovej, ale aj s absolvovaním povinnej praxe, ako aj zhoršením jej zdravotného stavu. Je všeobecne známou skutočnosťou, že napriek úpravám v oblasti cestovného pre študentov dochádza k nárastu životných nákladov študentov.

Súd prvého stupňa správne konštatoval ako aj vyhodnotil zmenu pomerov na strane odporcu, ako osoby, ktorá je povinná výživné platiť. Je nepochybné, že v čase predchádzajúcej úpravy odporca platil okrem výživného na navrhovateľku aj výživné na svoje staršie dieťa, a to na S. X. nar. XX.XX.XXXX, vo výške 140 eur mesačne. Táto vyživovacia povinnosť bola zrušená rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.10.2014 č. k. 11C/114/2014-18. Príjem odporcu sa od poslednej úpravy v podstate nezmenil - došlo k miernemu nárastu o 50 eur mesačne, keď v čase predchádzajúcej úpravy dosahoval príjem 638 eur v súčasnosti 688 eur.

Takto zistené skutočnosti dávajú podklad pre záver o tom, že na strane odporcu nastala od poslednej úpravy výživného taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného o 80 eur, pričom takto stanovené výživné bude zároveň aj v súlade s ustanovením § 62 Zákona o rodine, podľa ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil.

V odvolacom konaní bola tak úspešná navrhovateľka, ktorá by mala v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov odvolacieho konania, avšak v súvislosti s odvolacím konaním jej trovy nevznikli, a preto jej neboli priznané.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.